

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **J. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.8.2012 č.j. MPSV-UM/6901/12/9S-MSK, sp. zn. SZ767/2012/9S-MSK, o **příspěvek na péči**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR se pro vady řízení **z r u š u j e** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 29.8.2012 č.j. MPSV-UM/6901/12/9S-MSK, sp. zn. SZ767/2012/9S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce, Krajské pobočky v Ostravě č.j. 9602/2012/HAV ze dne 11.6.2012, kterým byl žalobkyni snížen příspěvek na péči z 8.000,- Kč na 4.000,- Kč měsíčně ode dne 1.7.2012. Žalovaný jakožto odvolací orgán

dospěl k závěru, že žalobkyně je ve smyslu ust. § 8 zákona o sociálních službách osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost), což vyplynulo z posouzení stupně závislosti posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 8.8.2012.

Žalobkyně podala proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, v níž uvedla, že posudkové hodnocení v jejím případě bylo provedeno v rozporu s lékařskými nálezy, zejména ošetřujícího neurologa MUDr. J.M. Domniva se, že nebyla brána v potaz další životní potřeba osobních aktivit, stejně tak jako životní potřeba péče o zdraví, u které potřebuje dopomoc. Jak vyplývá z lékařských zpráv, trpí progresivní svalovou dystrofií s pozvolnou progresí stavu. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a žalobkyně se proto domáhá jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 30.1.2013 poukázal zejména na závěr posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) ze dne 8.8.2012, podle kterého je žalobkyně osobou starší 18-ti let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zák. č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (lehká závislost). Žalobkyni poukazovanou lékařskou zprávou MUDr. M. posudková komise nehodnotila, neboť bylo v zájmu žalobkyně, aby jí do své zdravotní dokumentace doložila, což neučinila. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 29.8.2012 č.j. MPSV-UM/6901/12/9S-MSK, sp. zn. SZ767/2012/9S-MSK a připojeným správním spisem žalovaného i správního správu Magistrátu Města Havířova, jakožto právního předchůdce Úřadu práce ČR-Krajské pobočky v Ostravě a žalobkyni předloženou lékařskou zprávou MUDr. J. M. a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s., jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (§ 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že příspěvek na péči byl žalobkyni přiznán podle sdělení Magistrátu Města Havířova od 1.1.2007 ve výši 4.000,- Kč, neboť žalobkyni ke dni účinnosti zákona o sociálních službách náleželo zvýšení důchodu pro bezmocnost. Dne 17.7.2008 byla žalobkyně posouzena posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné jako osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve III. stupni a rozhodnutím Magistrátu Města Havířova, odboru sociálních věcí ze dne 13.8.2008 jí byl

příspěvek na péči od 1.2.2008 zvýšen na částku 8.000,- Kč měsíčně. Další správní řízení ve věci příspěvku na péči žalobkyně bylo zahájeno z moci úřední oznámením ze dne 18.12.2008 a toto řízení bylo zastaveno usnesením ze dne 15.6.2009, když v průběhu tohoto řízení byla žalobkyně nadále uznána osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve III. stupni. Oznámením ze dne 1.2.2012 zahájil Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči žalobkyně. V rámci tohoto řízení bylo provedeno sociální šetření dne 15.2.2012. Ze záznamu z tohoto sociálního šetření mimo jiné vyplývá, že žalobkyně má slabé ruce, proto není schopna si provést jednoduché ošetření ani si nachystat léky, vše je zajišťováno pečovatelkami nebo osobním asistentem. Podle posudku posudkového lékaře OSSZ v Karviné ze dne 16.4.2012 žalobkyně nezvládá základní životní potřeby a to mobilitu, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a péči o domácnost. Nezvládá tedy celkem 5 základních životních potřeb a je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Na základě tohoto posudku vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 11.6.2012, kterým žalobkyni snížil příspěvek na péči z částky 8.000,- Kč na částku 4.000,- Kč měsíčně ode dne 1.7.2012. Správní spis správního orgánu I. stupně dále obsahuje odvolání žalobkyně, jakož i rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání. Ze správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že obsahuje mimo jiné posudek posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 8.8.2012. Podle tohoto posudku vycházela posudková komise z kompletní zdravotní dokumentace žalobkyně praktického lékaře MUDr. R. T., spisové dokumentace okresní správy sociálního zabezpečení i žalovaného a ze sociálního šetření ze dne 15.2.2012. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobkyně je uvedena progresivní svalová dystrofie a chronická venózní insuficience I. stupně. Posudek stručně uvádí nález praktického lékaře ze dne 2.4.2012, propouštěcí zprávu z Jánských Lázní ze dne 11.10.2010 a sociálního šetření ze dne 15.2.2012. V posudku je dále uvedeno vlastní posudkové hodnocení v tomto znění: „U účastníka řízení jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, dominantní je postižení lokomoce při neurologickém postižení, je odkázána elektrický invalidní vozík, který ovládá sama, vzhledem k zachovanému pohybu na perifériích zápěstí a částečně i lokti, je schopna ovládnout PC, zapojuje se do sociálních aktivit, je schopna dodržovat léčebný režim, je plně orientována, komunikace dobrá. Pro zdravotní postižení nezvládá životní potřebu a), d), e), f), g), j), celkem 6 základních životních potřeb. Oproti posudku OSSZ je zřejmé, že není schopna samostatně zvládnout ani životní potřebu g), což také uvádí ve svém odvolání“. Podle uvedeného posudku je tedy žalobkyně osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. – středně těžká závislost.

Krajský soud zhodnocením všech shora uvedených zjištění a skutečností dospěl k závěru, že žalovaný jakožto odvolací správní orgán, rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011) *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není

schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění k 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a

kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

V rámci odvolacího řízení, na jehož základě bylo vydáno konečné správní rozhodnutí žalovaného ze dne 29.8.2012, vyžádal odvolací orgán posudek od PK MPSV ČR, který byl vypracován dne 8.8.2012. Tento posudek byl vzat jako stěžejní důkaz pro odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Jak je již shora uvedeno, posudek obsahuje přehled zdravotnické dokumentace žalobkyně, ze které při jeho vypracování posudková komise vycházela a diagnostický souhrn zdravotních omezení žalobkyně. Posudek dále obsahuje výše citované dva lékařské nálezy a výňatek ze sociálního šetření ze dne 15.2.2012, posudkové hodnocení se pak omezuje pouze na konstataci nezvládání celkem 6 základních životních potřeb a že oproti posudku OSSZ hodnotí posudková komise také životní potřebu pod písm. g) (výkon fyziologické potřeby), který žalobkyně uvádí ve svém odvolání. Žalobkyně ovšem ve svém odvolání ze dne 20.6.2012 namítala také nezvládání životní potřeby péče o zdraví k čemuž uvedla, že není schopna provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky a pomůcky (nedokáže použít náplast, obvaz, obklad, mast, kapky apod.). K této odvolací námitce se posudková komise v posudku vůbec nevyjádřila a tuto odvolací námitku pomíjí i odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 29.8.2012. Pochybnost o zvládání základní životní potřeby péče o zdraví v případě žalobkyně vyvolává i předložená zpráva MUDr. J. M. ze dne 6.9.2012 potvrzující, že žalobkyně trpí progresivní svalovou dystrofií, klinicky těžkou chabou kvadruparézou se svalovou hypotonií a hypotorfií max. pletencově s pozvolnou progresí stavu. Podle vyjádření této lékařky není žalobkyně schopna banálních úkonů jako přiložení náplasti, rozmazání masti, nakapání do očí apod. Neuznání nezvládnutí této základní životní potřeby

konečně zpochybňuje i konstatování obsažené v záznamu ze sociálního šetření ze dne 15.2.2012, v němž se jak shora uvedeno uvádí, že žalobkyně není schopna si provádět jednoduchá ošetření ani nachystat si léky. Nutno uzavřít, že ze shora uvedených důvodů posudek PK MPSV ČR ze dne 8.8.2012, na jehož základě je postaveno rozhodnutí žalovaného, je z těchto důvodů neúplný a nepřesvědčivý. Co se týče v žalobě namítané nezvládání základní životní potřeby sociálních aktivit, tuto potřebu žalobkyně ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně nenamítala a nezvládání této životní potřeby nebylo v tomto řízení uznáno ani posudkem lékaře OSSZ v Karviné ze dne 16.4.2012 ani posudkem posudkové komise MPSV ČR ze dne 8.8.2012.

Se zřetelem k ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, krajský soud neměl možnost v této právní věci vyžádat od posudkové komise doplňující posudek, jehož úkolem by bylo odstranění shora naznačeného zdůvodnění, proč v případě žalobkyně nebylo uznáno žalobou namítané nezvládání základní životní potřeby péče o zdraví.

Za této situace krajskému soudu nezbylo, než rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Žalovaný v dalším řízení bude povinen odstranit vady řízení, které spočívají v neúplnosti a tím i nepřesvědčivosti posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 8.8.2012.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci úspěšné žalobkyni v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu právnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 18. září 2014

JUDr. Petr Indráček

samosoudce